

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010533
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci obžalovaného V. U., pre zločin zabitia podľa § 148 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 1. júna 2017 prejednal odvolanie obžalovaného V. U. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1. decembra 2016, sp.zn. 2T/136/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný V. U. - nar. XX.X.XXXX v C., bytom C., ul. O.
č. XXX/XX

o d s u d z u j e:

Podľa § 148 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.3, § 36 písm.l), písm.n) Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods.1 písm.a), § 50 ods.1 Tr.zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom a podľa § 51 ods.1, ods.2 Tr.zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods.3 písm.b) Tr.zák. sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.12.2016 sp.zn. 2T/136/2016 bol obžalovaný V. U. uznaný za vinného zo spáchania zločinu zabitia podľa § 148 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.11.2015 v presne nezistenom čase po 20:00 hodine v Handlovej, pred pohostinstvom Lagúna na ulici Mostnej, okres Prievidza, po predchádzajúcom nedorozumení napadol N. Y. tak, že ho dvakrát udrul pravou rukou zovretou v päsť do ľavej strany tváre v dôsledku čoho N. Y. spadol na zem, kde zostal ležať, následne ho po určitom čase zobral späť do pohostinstva, odkiaľ v čase o cca 20:30 hodine ho odprevadil domov pred vchod na ulicu O. v C., kde N. Y. býval, pričom tento bol nájdený nehybne ležiaci na medziposchodí prízemnia a prvého poschodia obytného domu č. XXX/XX na ulici O. v C., okres Prievidza, kde pri obhliadke N. Y. bola ošetrojúcou lekárkou konštatovaná jeho smrť.

Za tento zločin bol odsúdený podľa § 148 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote, teda včas, podal obžalovaný V. U. odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody s poukazom na to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je v jeho prípade trestom neprimerane prísny. Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo spôsobeného nenapraviteľného následku, keď on poškodeného udrel dvakrát v stave jeho ťažkej opilosti, keď mal v krvi 2,58 promile alkoholu. On sa pritom ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu v plnom rozsahu priznal a orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri jeho objasnení. Podrobne popísal situáciu nielen pred spáchaním skutku, ale aj počas neho a po ňom. Poškodený na neho v rámci tzv. férovky zaútočil prvý a on ho udrel až následne. Pri prvom údere poškodený N. Y. nepadol na zem takým spôsobom, že by si udrel hlavu, ale skôr sa zviezol na kolená, vzápätí sa však postavil a chcel ho opätovne udrieť. Jeho reakcia na vzniknutú situáciu bola taká, že poškodeného opäť udrel, na čo ten spadol tak, že si udrel hlavu. Jeho údery voči poškodenému neboli také intenzívne, že by mohol predpokladať taký fatálny následok. Zo správania samotného poškodeného nemal pocit, že by bol až v takom vysokom stave opilosti. Podľa jeho názoru okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil to, že poškodený sa sám správal provokačne a za každú cenu chcel vyvolať konflikt. Napriek tomu si však uvedomuje svoju zodpovednosť, ako aj to, že mal byť zdržanlivejší a nemal sa nechať vyprovokovať. Z celého dokazovania je tiež zrejmé, že po samotnom skutku poskytol poškodenému pomoc tak, že ho najskôr zobral naspäť do pohostinstva, sedel s ním pri jednom stole, za svoje správanie sa poškodenému ospravedlnil, čo ten aj vnímal a nakoniec ho aj odprevadil do miesta jeho bydliska s tým, že sa ho spýtal, či mu nemá privolať zdravotnícku pomoc, čo poškodený odmietol. On v súčasnosti žije so svojou priateľkou a manželstvo s ňou zatiaľ neuzatvoril len práve z dôvodu teraz prejednávanej tragickej udalosti, pričom navyše po počiatkových problémoch a návšteve špecialistov dostali kladnú informáciu z hľadiska možného počatia potomka. Žije životom riadne pracujúceho človeka a už niekoľko rokov vykonáva ťažké práce pri výstavbe tunelov a to nielen na území SR, ale aj v zahraničí, keď naposledy bol zamestnávateľom vyslaný na takéto práce do Nórska. Aj z hľadiska hodnotenia jeho osoby sa na neho hľadí akoby doposiaľ nebol odsúdený a priestupkovo bol riešený iba v jednom prípade pokutou 10 € za zlé parkovanie. Navrhol preto napadnutý rozsudok vo výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody zrušiť podľa § 321 ods.1 písm.e) Tr.por. a podľa § 322 ods.3 Tr.por. uložiť mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu s určeným probačným dohľadom aj s prípadným uložením ďalších obmedzení.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa aj vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné navrhla zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 1. júna 2017 na podklade obžalovaným podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 22. februára 2017, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. U. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 1. decembra 2016 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného V. U., že je vinný, vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokom o treste, pochybil však, pokiaľ obžalovanému uložil podľa § 148 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Správne síce zistil, že obžalovaný spáchal trestný čin s nenapraviteľným následkom, keď z nedbanlivosti spôsobil smrť poškodeného N. Y., avšak táto okolnosť sama o sebe ešte neodôvodňuje záver o nevyhnutnosti uloženia nepodmienečného trestu obžalovanému v prejednávanej trestnej veci.

Nedostatočne totiž prihladol predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný V. U. na hlavnom pojednávaní 1.12.2016 vyhlásil, že je vinný a okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie prijal. Nielen táto, ale ďalšia okolnosť spočívajúca v spôsobe spáchania činu, keď obžalovaný bol k spáchaniu skutku vyprovokovaný konaním poškodeného, ktorý na neho zaútočil ako prvý a potom čo poškodeného dvakrát uderil, prejavil snahu pomôcť mu, keď ho najskôr zobral do pohostinstva a napokon ho odprevadil až pred vchod v mieste jeho bydliska, kde mu bezúspešne ponúkol privolanie zdravotníckej pomoci, znižuje konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a spolu so skutočnosťami, na ktoré dôvodne poukázal obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania (na obžalovaného sa zo zákona hľadí, akoby doposiaľ nebol súdne trestaný a postihnutý bol iba za priestupok v doprave spočívajúci v nesprávnom parkovaní, žije dlhodobo usporiadaným životom so svojou priateľkou, s ktorou manželstvo doposiaľ neuzatvoril len v dôsledku teraz prejednávaného trestného činu, má zodpovednú a stabilnú prácu, kde si svoje pracovné povinnosti plní zodpovedne), odôvodňujú aj s prihliadnutím na dobu jeden a pol roka od spáchania trestného činu, počas ktorej sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania záver, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je trestom neprimerane prísny a že jeho nápravu a prevýchovu z hľadiska účelu trestu predpokladaného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. možno dosiahnuť aj iným druhom trestu a to prísnejším výchovným trestom.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného V. U. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám napravil tak, že obžalovanému V. U. uložil podľa § 148 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.3, § 36 písm.l), písm.n) Tr.zák. (okresný súd obžalovanému nesprávne nepriznal aj túto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.n) Tr.zák. a v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchateľ pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní a súdu, pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchateľ napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny; obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť a krajský súd napravil aj toto jeho pochybenie) trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom vo výmere 3 (tri) roky s tým, že podľa § 51 ods.1, ods.2 Tr.zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu 3 (tri) roky a podľa § 51 ods.3 písm.b) Tr.zák. mu zároveň uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Takto stanovený podmienený trest odňatia slobody obžalovanému s probačným dohľadom, ako aj s primeraným obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám určeným pre jeho ukladanie v § 34 ods.1, 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Krajský súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným V. U. rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.